

никога прѣди не бѣше прѣдставено — че ужь той ся казвалъ да е четвърто-то лице на Св. Троицѣ, и, за доказателство на свое-то *православіе*, той исчете велегласно *Символа на Върж-тж*. Когато отговаряше на обвиненіе-то че той е прѣзрѣль Папско-то изверженіе, той спомянж за императорскыя пашапортъ и си втрѣнчи очи-тѣ въ императора, който тозь часъ ся прѣчерви. Отзвивъ-тѣ му къмъ Христа быде осжденъ като беззаконіе. Гусь, като си издигнж очи-тѣ на горѣ, отговори велегласно: “О, блаженный Исусе! този твой Съборъ ны осжжда, защото, когато смы были оскърбени, ный смы прибѣгнжли при Тебе, самыя праведный Сждія.”

Единъ старъ Италианскый владыка прочете двѣ-тѣ прѣсжды (сентенциі) — една-та отъ които осжждаше списанія-та, а друга-та самага Гуса, на изгаряніе — и тогазь тѣ пристѣпихж да го свалѣжтъ отъ священническыя му чинъ. Като паднж на колѣнѣ, Гусь жарко ся молеше Богу да прости сичкы-тѣ му непріатели, а пакъ священници-тѣ и владыци-тѣ, които бѣхж наоколо му, ся присмивахж на благочестіе-то инабожность-тж му.

Слѣдъ като го облѣкохж въ священническы одежды, тѣ му дадохж въ ржкж чашж-тж, и го заведохж прѣдъ олтаря. Пакъ захванжхж да го придумвать да ся раскае и покори; но той отказа. Най-напрѣдъ му зехж отъ ржцѣ-тѣ чашж-тж, като го проклинахж: “О ты проклятый Іудо! ты си напустнжлъ пжтя на мира и си ся